

**Баранюк Д., здобувач вищої освіти, гр.БТ1/1,
Науковий керівник: Березовська Т., к.і.н., доцент кафедри
українознавства**

Миколаївський національний аграрний університет

ІСТОРІЯ ПРОТИСТОЯННЯ УКРАЇНИ Й РОСІЇ

За мету я вирішив брати дослідження зародження та розквіт Української та російської держав, їхні відносини, конфлікти, розповідаючи основні елементи й висновком показати власне враження від свого дослідження та подій на пелені історії.

- Історія початку Української Русі та Московської держави.
- Козаччина й СРСР.
- Анексія Криму, ДНР і ЛНР, війна початку 2022 року.
- Висновок та роздуми.

Початок історії та передісторія держав

Ще в 9 столітті територія, яка була наближена до Чорного моря і мала особливо манливий, та добре розташування річок і земель славилась торговельним шляхом, до стародавнього Риму, від цього й з швидким плином часу утворилась Київська Русь, а з нею й лівобережні слов'янські поселення. Шлях річок до Дніпра приносив з собою як розруху від деяких ворожих народів, так і достатній прибуток у торгівлі й розвиток для поселень та становлення держави. Із часом деякі поселення слов'ян, які знаходились поблизу, почали вважатись Чернігівською, Волинською та Новгородською землею Русі.

1125 рік, смерть Володимира Мономаха сприяє розколу Русі на 11 земель, хоч і формально Київ зостався центром для правління над ними. Москва ж за 1147 рік згадувалась лише як невеличке поселення. Під правлінням князя Боголюбського Москва стала незалежною від Києва й це відділило тим самим держави один від одного, а згодом він вирішив заявити що влада та центр правління тепер перенесений з Києва до Москви. Хоч і більшість із замальовок тогочасних московських літописців під правлінням князя було не зовсім правдою, та це не заважало князеві й люду видавати, за правду що заманеться. У той час Київ насправді перемістив владу в Галицько-Волинську вже державу а згодом й королівство. У 13 столітті Москву й Русь захоплюють монголи, а потім добираються до Києва і найбільше бажають захопити далі Галицько-Волинську державу. У той же час Москва потрапляє так би мовити в полон Монголів, через що втрачають аби яку можливість повстати найближчі 100 років, лише Іван Третій повстає проти Золотої Орди, та формує потужне військо, масово та безжалісно винищуючи все та відвойовуючи землі. Згодом Московський князь вирішує що Московія це Русь і проголошує себе "Царем усієї Русі" а з часом і спадкоємцем Візантійського трону. А після правління Івана Третього, почалась гонитва за вищим титулом. Москва проголошується росією за правлінням Петра Першого. Катерина Друга в 18 столітті вирішила

жорстоко й радикально залишити назву росія та почати випалювати і обмежувати архіви про небажану історію з початком на Київській Русі, згодом подальші правителі продовжили традицію видавати за правду те, що їм заманеться, відтоді "Русь" почали зневажно намагатись випалити з історії, започатковуючи історію розквіту росії.

Козаччина й СРСР

У роки козаччини, Богдан Хмельницький очолюючи Україну і заручившись підтримкою з Кримським ханом, воювали з Річчю Посполитою та Москвою. Все ж відірвавши у козаків землі, почали розповсюджувати на них власну правду і власне правління, хоч козаки й не змирились з тим. Повстання не припинялись і, здавалось би, протистояння буде вічним, та російська імперія розвалилась і землі повернулись до лав України. Вже під час війни з Німеччиною було до УРСР повернено Крим, Захід України й Буджак.

російська імперія 19-20 ст. була обурена протистоянням, дебатам та проголошенням Української історії і країни як такої, вирішивши за традицією придушувати та викорінювати те що їм не до вподоби. Деякі письменники, політики й просто творчі особистості намагались розвивати Українську культуру та літературу попри супротив з сторони росії.

Часи СРСР започаткували міф про братні народи, та помалу придушували все, що стосувалось українського, почали пропагандувати одну мову(російську), один діалект і один братній народ.

Розвал радянського союзу дав волю Українському народу й нарешті Україна стала незалежною державою на землях колишньої Київської Русі та Гетьманщини.

Анексія Криму, ДНР і ЛНР й війна початку 2022 року

Проголошення офіційної, незалежної України відбулось 24 серпня 1991 року. Україна розвивалась як частина Європи, проголошення гімну 1996 року, державного прапора 1992 року, розвиток власної економіки, продовольств та міждержавних відносин. Українці показали що мають справді незалежну країну, тримаючи курс в НАТО і ЄС. Але все ж росія, яка була частиною Азії, вирішила не полишати Україну без своєї присутності і почала гібридну війну.

— 2014 рік, анексуючи Крим та організовуючи заколоти на східній частині України (Донбас та Луганськ) довго грала на Мінських угодах. росія в грудні 2021 року почала висувувати свої надмірні звинувачення в сторону НАТО та України через тягу до цієї організації. Всі умови Москви були схвалені як абсурд та відхиленими.

— 21 лютого 2022 року – проголошення двох незалежних квазідержав Луганської та Донецької Народної Республіки (ЛДНР).

— 22 лютого 2022 року – президент росії оголосив що Мінські домовленості більше не діють.

24 лютого 2022 року почалась війна на території України. О 4-тій годині ранку, Путін оголосив про воєнну операцію на територіях України. Метою операції були демілітаризація й денацифікація України. Відразу ж після проголошення операції було нанесено декілька ракетних ударів по військовим

базах, аеропортах та аеродромах на з територій Криму, Білорусі та Молдови, що дало початок вторгненню російських військ. Майже другий місяць на прикордонних із росією областях ведеться боротьба, ракетні удари направлені на інші області України зачасту ліквідовуються, а іноді все ж влучають по цивільним та військовим інфраструктурах. Армія України дає надзвичайно неочікуваний для військ рф та світу в принципі відпір, навіть звичайний народ втручається у війну: майже всі українці почали допомагати військовим та біженцям, президент України Володимир Зеленський гордо тримає ситуацію як в політичному плані, заручившись підтримкою майже всього світу так і підтримуючи дух народу, захисників всіма можливими методами. Острів Зміїний, безпощадні винищення, мародерство та безсоромні аморальні вчинки над звичайним людом в Маріуполі, містах та селах на Київщині – ось справжня мета "воєнної операції": геноцид українського народу.

Безсумнівно ці події сколихнули весь світ – в часи наукового людяного прогресу відбувається справжній жах, після якого кожен громадянин і просто морально врівноважена людина шоковані і не залишаються байдужими влаштовуючи протести та безліч акцій в підтримку нашого народу, країни, у свою чергу, з першого дня війни ввели санкції, продовжуючи вводити їх і далі, посилюючи їх, та продовжують допомагати зброєю та потрібними речами для протистояння. Усе ж навіть крізь жахливі події український народ не падає духом й тішить себе історіями про крадені у військ рф танки романами та місцевими гопниками, гаслами проти російського корабля й розправу простого народу над деякими військами рф власноруч.

Тим часом економіка росії від дій санкцій впевненим рухом падає, більшість корпорацій, виробництв та компаній вирішили перестати постачати продукцію в країну-агресорку. Війська цієї країни, які були направлені на території України все з більшим крахом зазнають поразки, від чого починають застосовувати зброю, яка є забороненою у війнах та конфліктах, таку як наприклад фосфорні бомби, які вже застосовувались у Маріуполі.

Висновок.

Розглядаючи ситуацію, що подана з часу зародження Русі і росії можна зрозуміти, що ці дві держави бажали йти власними шляхами, що не надто імпонувало росії – вони намагались з самого початку загарбати владу й землі України, хоч і всім крім них по суті було байдуже на владу чи високе звання та вигадки, якими вони гордились. Більшість з конфліктів були вже давно пережитками історії і є не більше ніж спадщиною того, як на давніх землях люд намагався жити, розвиватись та воювати. Попри все є одне але: у часи, коли люди стали більш людяними і процвітало толерантне ставлення до інших народів, історії та протиріч думок, як грім серед ясного неба на "стародавніх братів" скинулась війна з намірами спочатку "визволення" а потім геноциду. Українці завжди боролись не за владу, не за звання і не за велич нації, вони воювали за свободу, за народ, і це була найбільша, найсміливіша їхня воля, за яку боролися письменники, козаки й простий люд. Без сумнівів жахливі події вивернулись в результаті, але в часи новітнього прогресу та адекватності людини 21-го століття переможе саме адекватність та людяність.